

34. UROCZYSTOŚĆ CHRYSYUSA KRÓLA – 23 XI 2003

„Szukajcie wpierw królestwa Bożego,
a wszystko inne będzie wam przydane”

1. Ciekawe są teksty biblijne na dzisiejszą uroczystość, zaczerpnięte z Księgi Daniela (Dn 7,13-14), Apokalipsy (Ap 1,5-8) i Ewangelii według św. Jana (J 18,33b-37), ukazujące z dalszej i bliższej perspektywy postać Jezusa Chrystusa – Króla Wszechświata. Pierwszy ze wspomnianych fragmentów kładzie akcent na postać Syna Człowieczego, któremu Przedwieczny powierza „panowanie, chwałę i władzę królewską. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem” Natomiast Apokalipsa określa Jezusa Chrystusa „Władcą królów ziemi” Ewangelia zaś, nawiązuje do przesłuchania Jezusa przed Pilatem, w którym On sam stwierdza: „Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie”

2. Święto liturgiczne na cześć Chrystusa Króla zostało ustanowione encykliką *Quas primas* papieża Piusa XI (1922-39) dnia 11 grudnia 1925 r. Zapytajmy, dlaczego właśnie

w tamtym czasie Ojciec Święty ustanowił to święto? Otóż programem działalności papieża był, jak sam to powiedział: „Pokój Chrystusa w państwie Chrystusa”. Dlatego po okropnościach I wojny światowej, działając na rzecz pokoju, m.in. wprowadził święto Chrystusa Króla – władcy pokoju. We wspomnianej encyklice Pius XI napisał: ...„nigdy nie zaświeci wśród ludów niezawodna nadzieja trwałego pokoju, jak długo poszczególni ludzie i państwa będą uporczywie odrzucać władzę naszego Zbawiciela” W innym miejscu encykliki papież mówi, iż „konieczne jest przyznanie Chrystusowi-Człowiekowi tytułu i władzy Króla w pełnym tego słowa znaczeniu”

3. Zwróćmy też uwagę na teksty liturgiczne dzisiejszej uroczystości. W kolekcie stwierdza się, że Wszechmogący Bóg postanowił „wszystko poddać umiłowanemu Synowi, Królowi wszechświata” Modlitwa nad darami wyraża prośbę, aby Jezus Chrystus „udzielił wszystkim narodom darów jedności i pokoju” W prefacji zostały przedstawione charakterystyczne cechy królestwa Chrystusa Króla. Jest to „wieczne i powszechne królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju” Natomiast w modlitwie po Komunii wyrażona jest prośba, aby wierni „z radością byli posłuszni Chrystusowi, Królowi wszechświata, i mogli z Nim żyć bez końca w królestwie niebieskim”

Mamy przyczyniać się do rozbudowywania królestwa Chrystusa w sobie, w drugim człowieku, w naszej ojczyźnie, na całym świecie. Oczywiście, mamy wolną wolę i można się też tą sprawą nie przejmować, a nawet świadomie wypowiadać się przeciwko Chrystusowi i Jego królestwu, ale czy takie działania mają sens? – Pismo Święte i Tradycja mówią, że nie. Czy są to rozsądne decyzje? – Historia zbawienia mówi, że na pewno nie. Jedynie współpraca z Chrystusem ma sens. Mamy to czynić tam, gdzie żyjemy i pracujemy. Mamy to czynić wszyscy. Umysł człowieka ma być poddany Chrystusowi Królowi, przyjmując prawdy objawione i Jego naukę. Chrystus ma królować w woli ludzkiej, która ma pójść za prawami Bożymi. Ma On królować w uczuciach ludzkich, które wznosząc się ponad naturę, powinny ukochać przede wszystkim Boga. Chrystus ma królować w ciele ludzkim. Uwierzmy i zaufajmy przy tym ze wszystkich sił Chrystusowi, który powiedział: „Szukajcie wprawdzie królestwa Bożego, a wszystko inne będzie wam przydane”

ks. Zdzisław Lec